

Recenzja rozprawy habilitacyjnej oraz dorobku artystycznego doktor Małgorzaty Markiewicz w związku z postępowaniem w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie sztuki w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki wszczętym przez Radę Dyscypliny Sztuki Plastyczne i Konserwacja Dzieł Sztuki Uniwersytetu Pedagogicznego im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie.

Małgorzata Markiewicz urodziła się w 1979 roku w Krakowie. Jest absolwentką Wydziału Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie. Dyplom magisterski zatytułowany *Fragment sieci współistnienia* zrealizowała w Pracowni Działań Intermedialnych pod kierunkiem profesora Antoniego Porczaka w 2004 roku. Magisterską pracę, prezentowaną na wystawie *Natura w Sztuce* w Galerii Bunkier Sztuki w Krakowie, obroniła z wynikiem bardzo dobrym i otrzymała za nią wyróżnienie.

W 2013 roku Markiewicz uczestniczyła w seminarium dla doktorantów na KTH Royal Institute of Technology (Królewski Instytut Techniczny) w Sztokholmie na Wydziale Architektury Critical Studies Design Studio prowadzonym przez prof. Helene Frichot. W latach 2014–2015 była studentką rocznego kursu podyplomowego w Konstfack w Sztokholmie – Organising Discourse: In Crafts, Design and Architecture, prowadzonego przez Magnusa Ericsona.

W 2015 roku ukończyła studia doktoranckie w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie na Wydziale Rzeźby. Promotorem pracy doktorskiej był dr hab. Zbigniew Sałaj prof. ASP. Stopień doktora w obszarze sztuki, dziedzinie sztuki plastyczne, dyscyplinie sztuki piękne uzyskała w 2015 roku.

W latach 2009-2015 pracowała w Szkole Artystycznego Projektowania Ubioru w Krakowie, gdzie prowadziła autorski przedmiot *Warsztaty Eksperymentalne*.

Od 2014 roku wykłada na Wydziale Sztuki Uniwersytetu Pedagogicznego im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie na stanowisku adiunkty w Instytucji Sztuki Mediów, który w 2021 roku przekształcił się w Instytut Sztuki i Designu.

W swojej pracy artystycznej Małgorzata Markiewicz działa w różnych obszarach, tworzy między innymi: obiekty, fotografie, filmy wideo. Zajmuje się także sztuką tkaniny. Przedmiotem jej twórczości, od samego początku, są szeroko rozumiana problematyka przemian społecznych dotycząca nie tylko polskiej rzeczywistości, ale również w perspektywie globalnej. Realizowane w ramach dużych projektów prace artystki przyjmują różne formy, od artefaktów wystawianych w galeriach po happeningi, prace terenowe, działania społeczne. W zakres zainteresowań Markiewicz wchodzi także zagadnienia etnograficzne i antropologiczne poruszane w kontekście do założeń realizowanych projektów.

Ocena osiągnięć artystycznych Habilitantki po uzyskaniu stopnia doktory (2016-2021). Dokonując oceny, odniosę się do załączonej dokumentacji.

Przedmiotem rozprawy habilitacyjnej jest 13 prac wskazanych jako osiągnięcia pod wspólnym tytułem: **[NIE] WIDZIALNOŚĆ KOBIET** (zgodnie z art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (dalej: ustawa z dnia 20 lipca 2018 r.) po uzyskaniu w 2015 r. stopnia doktory:

1. **Cieszę się bardzo, że Ci się udało (I am Very Glad that You Could Make It)** – solo performans w instytucji kultury The Photographers' Gallery w Londynie (czas trwania wideo 6,58', data 5 grudnia 2016).
2. **Kuchnia oporu (Resistance Kitchen)** – film wideo, (rok powstania 2017, czas trwania 3,49'), prezentowany na wystawie *Gastronomki* w Domu Norymberskim w Krakowie 8 marca 2017 oraz prezentowany na wystawie *Home Strike* galerii l'etrangere w Londynie 8 marca 2018 (wystawie kuratorowanej przez Alexandrę Kokoli oraz Basię Sliwińską), prezentowany na wystawie *Feminał* w Gdańskiej Galerii Miejskiej w IV 2019 roku i ponownie w Domu Norymberskim w październiku 2019 roku.
3. **Book Raider** – film wideo (rok powstania 2019, czas trwania 12,42'), Prezentowany jako część wystawy indywidualnej **Book Raider** w Shefter Gallery w Krakowie oraz na wystawie zbiorowej *Jeszcze chwila i trafi mnie szlag* w Galerii Lokal_30 w Warszawie we wrześniu 2019 roku.
4. **Zeszyt z piosenkami** – obiekt (rok powstania 2019, wymiary 32 x 23 x 1 cm), papier, kolaż, pismo maszynowe, rysunek. Prezentowany jako część wystawy indywidualnej **Book Raider** w Shefter Gallery w Krakowie oraz na wystawie zbiorowej *Jeszcze chwila i trafi mnie szlag* w Galerii Lokal_30 w Warszawie we wrześniu 2019 roku.
5. Seria **12 rysunków** (rok powstania 2019, wymiary 45 x 32 cm), papier ołówek, długopis. Prezentowane jako część wystawy indywidualnej **Book Raider** w Shefter Gallery w Krakowie oraz na wystawie zbiorowej *Jeszcze chwila i trafi mnie szlag* w Galerii Lokal_30 w Warszawie we wrześniu 2019 roku.
6. **Zeszyt z piosenkami. Zrobimy to same** – autorski tekst (rok powstania 2019 r. wymiary 10 x 13 cm,) prezentowany jako część wystawy indywidualnej **Book Raider** w Shefter Gallery w Krakowie oraz na wystawie zbiorowej *Jeszcze chwila i trafi mnie szlag* w Galerii Lokal_30 w Warszawie we wrześniu 2019 roku. Tekst został wydany w formie książeczki w wersji polskiej i angielskiej i opublikowany w czasopiśmie „Wiadomości ASP” (2020, nr 88).
7. **Meduza** – obiekt (wymiarzy zmienne: 250 x 1000 x 1500 cm, materiały: wełna owcza, sizal, len, konopie, pakuły, akryl). Prezentowany na wystawie jubileuszowej *Działy otwarte/działy zamknięte* z okazji 60-lecia istnienia Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi. Praca znajdowała się w części poświęconej tkaninie artystycznej, zatytułowanej *Twory ich fantazji są niezwykle*, kuratorka Małgorzata Markiewicz. Otwarcie 5 listopada 2020.
8. **Eleonorze** – tkanina dwuosnowowa (materiał: wełna, wymiary: 145 x 245 cm +/- 10 cm). Projekt: Małgorzata Markiewicz, wykonanie: Bernarda Rość. Prezentowana na wystawie jubileuszowej *Działy otwarte/Działy zamknięte* z okazji 60-lecia istnienia Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi. Praca znajdowała się w części poświęconej tkaninie artystycznej, zatytułowanej *Twory ich fantazji są niezwykle*, kuratorka Małgorzata Markiewicz. Otwarcie 5 listopada 2020.
9. **Krystynie** – tkanina dwuosnowowa (materiał: wełna, wymiary: 145 x 245 cm +/- 10 cm). Projekt Małgorzata Markiewicz, wykonanie Bernarda Rość. Prezentowana na wystawie jubileuszowej *Działy otwarte/Działy zamknięte* z okazji 60-lecia istnienia Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi. Praca znajdowała się w części

- poświęconej tkaninie artystycznej, zatytułowanej *Twory ich fantazji są niezwykle*, kuratorka Małgorzata Markiewicz. Otwarcie 5 listopada 2020.
10. **Halinie i Annie** – tkanina dwuosnowowa (materiał: wełna, wymiary: 145 x 245 cm +/- 10 cm). Projekt Małgorzata Markiewicz, wykonanie Lucyna Kędzierska. Prezentowana na wystawie jubileuszowej *Działy otwarte/Działy zamknięte* z okazji 60-lecia istnienia Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi. Praca znajdowała się w części poświęconej tkaninie artystycznej, zatytułowanej *Twory ich fantazji są niezwykle*, kuratorka Małgorzata Markiewicz. Otwarcie 5 listopada 2020.
 11. **Meduza** – seria fotografii (5 wielkoformatowych fotografii cyfrowych drukowanych na tkaninie, wymiary przeznaczone dla przestrzeni Landeszeughaus (zabytkowej zbrojowni z XVII wieku), formaty: 281 x 160 cm, 280 x 350 cm, 285 x 355 cm, 280 x 420 cm, 237 x 167 cm). Zostały zaprezentowane na wystawie indywidualnej, podsumowującej pobyt rezydencyjny w zagranicznej instytucji kultury, w galerii Atelier Schillerstraße oraz w Landeszeughaus w Grazu. Otwarcie 26 maja 2021.
 12. **Meduza** – film wideo (kamera i montaż Grzegorz Mart, dźwięk oraz śpiew Ola Kozioł. Czas trwania 3,44'). Prezentowany na wystawie podsumowującej stypendium zagraniczne w galerii Atelier Schillerstraße w Grazu, maj 2021 i w galerii Triangle w Chicago: lipiec–wrzesień 2021 na wystawie indywidualnej – *Medusa: Sensing-with and thinking-with the world*, kuratorki: Sarah Beth Woods & Basia Sliwiska.
 13. **Meduza** – wielkoformatowa fotografia cyfrowa drukowana na tkaninie (wymiary: 450 x 300 cm). prezentowana w Galerii Triangle, Riverside, Chicago na wystawie indywidualnej – *Medusa: Sensing-with and thinking-with the world*, kuratorki: Sarah Beth Woods & Basia Sliwiska.

Prace Małgorzaty Markiewicz z cyklu habilitacyjnego **[NIE] WIDZIALNOŚĆ KOBIEŃ**, odnoszą się do tematu, jakim jest stereotypizacja roli kobiety w życiu, wykluczanie czy marginalizowanie jej działalności we wszelkiego rodzaju aktywnościach publicznych, społecznych i kulturowych.

Tytuł cyklu habilitacyjnego **[NIE] WIDZIALNOŚĆ KOBIEŃ** jest charakterystyczny dla strategii podejmowanej przez artystkę w jej dotychczasowej twórczości. To pewnego rodzaju gra między przenośnią w tytule dzieła, a dziełem samym w sobie. Zabieg ten czasami jest literackim dopełnieniem myśli wyrażonej w formie plastycznej, częściej rebusem - prowokacją prowadzącą do rozszerzenia percepcji dzieła o nowe konteksty. W tytule **(NIE) WIDZIALNOŚĆ KOBIEŃ** nawias odczytuję jako sugestię zmiany w stopniowaniu „widzialności” kobiet, jakie następuje współcześnie, albo walkę z tą niewidzialnością, jako jednym z objawów nierówności jaki jest wykluczenie.

Prace z projektu habilitacyjnego są odzwierciedleniem tych dynamicznych przemian, wpisują się w obraz zjawiska feminizacji rzeczywistości. Artystka analizuje tę sytuację i przeprowadza ją na wielu płaszczyznach używając często zaskakujących środków stylistycznych, języka przekazu i narzędzi.

W swoich badaniach artystycznych odnosi się często do czynności towarzyszących codziennej pracy kobiet w domu oraz tych wykonywanych przez kobiety *domowym sposobem* i mimochodem, na przykład wykonując chałupniczo rękodzieła. *Prace domowe*, w pewnym sensie traktowane z ironicznym dystansem, stają się zarazem żywymi dziełami sztuki, wpisanymi w codzienne czynności. Przykładem takiej postawy, jest praca wideo pt: **Cieszę się bardzo, że Ci się udało (I am Very Glad that You Could Make It)** – solo performans z 2016 roku.

W cyklu habilitacyjnym Małgorzaty Markiewicz istotna jest także reakcja autorki na aktualne i ważne problemy, z jakimi spotykają się kobiety w Polsce. Na przykład podjęcie przez państwo polskie decyzji o rezygnacji z ratyfikacji Konwencji Rady Europejskiej o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, co skutkuje

poważnymi ograniczeniami swobody obywatelskiej, ograniczeniem możliwości godnego życia oraz zaniechaniem obrony przed przemocą domową kobiet i dzieci. Przywołuję w tym momencie pracę pt: **Kuchnia oporu (Resistance Kitchen)** z 2017 roku pokazywaną w The Photographers' Gallery w Londynie, prezentowaną także, wraz z serią sitodruków na tkaninie, na wystawie *Gastronomki* w Domu Norymberskim w Krakowie i na wystawie *Home Strike* w galerii l'etrangere w Londynie, oraz na wystawie *Feminał* w Gdańskiej Galerii Miejskiej.

Postawa *badaczki – etnografa*, poddawanie gruntownej historycznej analizie procesów społecznych w Polsce XX i początku XXI wieku doprowadziły Małgorzatę Markiewicz do przemyśleń związanych z różnicą poglądów pokoleń Polaków na temat równouprawnienia mężczyzn i kobiet. Praca pt: **Zeszyt z piosenkami**, jest rozliczeniem się z postawami naszych rodziców, dziadków, poprzez pomysł skonfrontowania realnie istniejącego zeszytu z piosenkami z początku lat 70 zeszłego stulecia tzw. „miłych piosenek” ze współczesną ich interpretacją:

„bo męska rzecz być daleko,
a kobieca – wiernie czekać” (jak śpiewała Alicja Majewska)

„Ale z ciebie zrobiła się szmata
Dałaś dupy i teraz masz AIDS” (utwór The Bill)

„Czego się boisz, głupia?
Czemu nie chcesz iść na całość?
Ja się mogę wstępnie upić
Bo to dobre jest na śmiałość
Czego się boisz, głupia?
Przecież to jest zwykła sprawa!
A jak uda się zabawa,
Mogę ci pierścionek kupić.” (utwór Jana Kaczmarka)

Autorka projektu poddaje te teksty krytycznemu osądowi z punktu widzenia współczesnej kobiety feministki. Wesole, często żartobliwe słowa piosenek odczytuje jako obraz zniewolenia kobiety i sprowadzenia jej do funkcji seksualnej i bycia gospodynią domową, czyli służącą.

Zauważa w tych piosenkach przede wszystkim dyskryminację kobiet i ich uległość wobec mężczyzny. Artystka uświadamia i uczy nas nowego kodu. Kodu odbioru i interpretacji tekstów z minionej epoki na nowo. Zwieńczeniem wystawy **Book Raider** jest symboliczna scena, gdy autorka sięga po broń i oddaje symboliczny strzał do karty waleta karo. Jest to manifestacja aktu świadomej agresji, która nie jest tylko cechą męską. Wystawa *Book Raider* jest wielowątkowa i składa się z prac/projektów/przedmiotów, które w różny sposób wprowadzają i analizują sytuację społeczeństwa XX w, w tym rolę kobiety. Staje się komentarzem do tej epoki, zmusza do redefinicji pojęć i autorefleksji.

Łatwo jest, z pozycji dzisiejszej emancypacji i świadomości kobiet oceniać postawy ludzi z tamtych czasów. Artystka nie wpada w tę pułapkę jednoznaczności, zauważa konteksty historyczne i kulturowe postaw mężczyzn i kobiet żyjących w XX wieku, nie zawsze je wartościując.

Kolejnym ważnym projektem była wystawa *Działy otwarte/Działy zamknięte* związana z 60-leciem Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi. Artystka wróciła tu do poruszanych już wcześniej tematów kobiecej zmysłowości, dotykania, badania materii rzeczywistości, bliskości natury, czyli w tym wypadku do roli tkaniny jako medium kobiecej

aktywności od zarania dziejów. Autorka zaznaczyła, tę prezentację przeznaczyła **dla** kobiet twórczych, a nie mówiła o nich, bez nich.

W tej wystawie autorskie projekty tkanin Małgorzaty Markiewicz poświęcone są: Eleonorze, Krystynie, Halinie i Annie. Projekty bazują na spostrzeżeniu autorki, że kobiety przyjmowały albo męskie, albo żeńskie końcówki nazw zawodów przez siebie uprawianych w zależności od swojej pozycji społecznej. Z jednej strony np: sprzątaczką, kucharką, tkaczką, traktorzystką z drugiej pani profesor, dyrektor, kurator, artysta plastyk - czyli kobiety mające wyższą hierarchię społeczną. Dlatego, a także z powodu ich oryginalnego wyrazu, tkaniny z feminitywami uważam za szczególnie interesujące i ważne.

Eleonora Plutyńska, ~~artysta plastyk~~ artystka plastyczka,
~~emerytowany profesor emerytowana profesora, wieloletni~~
~~i zasłużony pedagog~~ wieloletnia i zasłużona pedagożka ASP w Warszawie.

Krystyna Kondratiukowa, ~~historyk~~ historyczka sztuki
i ~~krytyk~~ krytyczka była inicjatorką
i ~~organizatorem~~ organizatorką, a następnie ~~dyrektorem~~ dyrektorką (1960–1976)
Muzeum Historii Włókiennictwa.

Halina Jurga została ~~współtwórcą~~ współtwórczynią,
~~koordynatorem~~ koordynatorką i ~~pilotem~~ pilotką przygotowywanych wystaw.

Anna Meyro, ~~pierwszy kierownik~~ pierwsza kierowniczką
Pracowni Konserwacji Tkanin

Jak zauważyła artystka, projekt wywołał zamieszanie wśród tkaczek we wsiach, które realizowały tkaniny, jedna odmówiła pracy ze względu na zmiany w języku. Co ciekawe również pisząc recenzję mój komputer nie zaakceptował słowa PEDAGOŻKA, a dokonał zmiany na PEDGAGOŻKA.

Działania Małgorzaty Markiewicz są wielopłaszczyznowe i w zamierzeniu mają powodować stopniowe zmiany w myśleniu i podejściu społecznym do równouprawnienia kobiet. Jej prace uważam za szczególnie manifest artystyczny i społeczny, otwarty na konfrontacje z szeroką publicznością. Problemy, które porusza w swoich pracach i mocny przekaz artystyczny, powodują, że temat staje się uniwersalny i zrozumiały nie tylko w Polsce, ale i na całym świecie, stąd zaproszenia do wystaw i warsztatów do wielu krajów i konfrontacja z innymi artystkami i artystami.

Kolejną ważną pracą w kontekście feminizmu jest *Meduza*. Autorka komentuje:
...Figura Meduzy w mojej pracy jest przedstawicielką nowego porządku, opartego na współnocie, solidarności, empatii i wzajemnej trosce. Jednocześnie pokazana w tak męskiej przestrzeni jak zbrojownia przywraca widoczność wszystkim tym, które i którzy byli dotychczas pomijani w głównej narracji historycznej....

Projekt *Meduza* jest swoistą kontynuacją poprzednich realizacji związanych z tkaniną. Kostium *Meduzy* wydziergany został z różnych rodzajów wełny barwionej naturalnymi substancjami. W tym kontekście artystka odwołuje się do twórczości Eleonory Plutyńskiej: *Zebrawszy od kobiet wiejskich stare recepty barwiarskie, zlikwidowała obce tkactwo ludowemu bawełnę i farby anilinowe, wprowadzając na ich miejsce szlachetne, połyskliwe, roślinnie barwione lny.*

Barwiła zatem bzem, rezedą, żarnowcem, korą olchową, żytem i cebulą. W Meduzie Markiewicz eksploruje antyczny mit Arachne - artystki zamienionej w pająka, a tym samym pojęcie arachnologii, czyli nauki o twórczej mocy kobiet. Artystka ubiera własnoręcznie wydziergany kostium *Meduzy* przeprowadza swoisty performans, tym samym podkreślając swoją tożsamość z siłą mitycznej kobiety pająka.

Ocena osiągnięć wykazanych aktywności naukowych, artystycznych realizowanych w uczelniach, instytucjach naukowych lub instytucjach kultury zagranicznej.

Z pośród rozlicznych sympozjów, rezydencji, wystaw, warsztatów, prezentacji ogólnopolskich i międzynarodowych trudno wyróżnić którąkolwiek z tych form. Wszystkie ściśle łączą się z podjętym tematem habilitacyjnym i w sposób harmonijny wzbogacają jego treść. Interesujący z punktu widzenia działań społecznych jest wielokrotny pobyt Małgorzaty Markiewicz w Nairobi.

W 2017 roku w projekcie *Mending Cracks* w czasie rezydencji w Nairobi pracowała nad serią reperowanych swetrów. Wykonała również serię płaszczy *Restless – Bezresztkowce* we współpracy z członkiniami lokalnej spółdzielni. Swetry powstałe podczas tego pobytu były prezentowane: na wystawie zbiorowej *Przęd-ą-porter* w Galerii Lokal_30 w 2018 roku w Warszawie, w ramach Warsaw Gallery oraz na XVI Międzynarodowym Triennale Tkaniny w Centralnym Muzeum Włókiennictwa w Łodzi. W kolejnej rezydencji w Nairobi w 2019 roku, była kuratorką i uczestniczką wystawy zbiorowej *Materia antropocenu* w Mathare Art Gallery. W tym samym roku w tej samej galerii we współpracy z Fundacją Razem Pamoja zrealizowała artystyczne wydarzenie *Ushirika on Holidays* - podróż wynajętym autobusem z Nairobi do Kisumu wraz z 13 *Mothers* oraz ich dziewięciorgiem dzieci. Powstał z tej podróży materiał wideo i fotograficzny. Odbyły się wówczas także warsztaty z uczestnictwem uczniów szkoły

Dorobek organizacyjno dydaktyczny i działalność w uczelni i poza nią.

Od 2014 roku Małgorzata Markiewicz wykłada na Wydziale Sztuki Uniwersytetu Pedagogicznego im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie na stanowisku adiunkt w Instytucje Sztuki Mediów, który od 2021 przekształcił się w Instytut Sztuki i Designu. Pierwsze zajęcia ze studentami prowadziła w ramach przedmiotów: Rysunek, Rzeźba, Laboratorium Działań Przestrzennych, Intermedia, Projekty Krytyczne, Projekty Zespołowe, Pracownia Projektów Krytycznych.

Od 2014 do teraz prowadzi zajęcia z przedmiotu Intermedia na kierunku Design oraz dla II stopnia Studiów magisterskich kierunku Art&Design.

Autorski program naukowo-dydaktyczny Małgorzaty Markiewicz pod tytułem *Projekty Krytyczne* odgrywa istotną rolę w procesie nauczania. Skupiony jest na wypracowaniu u studentów, (powtarzam za autorką): ... *umiejętności wskazywania sytuacji problemowych, kwestionowania zjawisk, opinii oraz zachowań przyjętych jako pewnik. Ma kształtować postawę osoby świadomej, mającej własne zdanie i umiejącej je wyrazić środkami plastycznymi, potrafiącej zadawać trudne pytania....*

Wyliczam poniżej tytuły ćwiczeń dydaktycznych prowadzonych przez habilitantkę na Wydziale Sztuki Uniwersytetu Pedagogicznego, które uważam za istotne w edukacji

nowego pokolenia artystów, edukatorów i aktywistów społecznych: *Partyzantka ogrodnicza*, *Mapa – mapowanie miasta*, *Warsztaty dzielenia się umiejętnościami*, *Kopernik też była kobietą! 100 flag na stulecie uzyskania praw wyborczych przez kobiety*.

Co oczywiście nie jest zaskoczeniem tematy ćwiczeń prowadzonych przez Małgorzatę Markiewicz ze studentami wypływają w sposób naturalny z głównym nurtem jej działań artystycznych. Projekty realizowane ze studentami, na przykład te o charakterze ekologicznym lub krytycznym zostały wcześniej przepracowane przez artystkę na gruncie własnej twórczości, towarzyszy im pasja i erudycja, które moim zdaniem, gwarantują, że zajęcia prowadzone przez nią są atrakcyjne. Ta opinia dotyczy także licznych projektów realizowanych przez habilitantkę poza Uczelnią, w której jest zatrudniona, a więc w innych instytucjach naukowych i kulturalnych w kraju i za granicą.

Podsumowanie.

Małgorzata Markiewicz prowadzi aktywną działalność artystyczną o charakterze społecznym.

Działania habilitantki odbywają się na wielu płaszczyznach z wykorzystaniem różnych mediów (film, fotografia, performans, tkanina, rysunek, instalacja, obiekty). Swoje prace prezentuje na wystawach indywidualnych i zbiorowych w Polsce i na świecie w ważnych instytucjach i galeriach.

Uczestniczy w rezydencjach, znaczących projektach międzynarodowych oraz organizuje warsztaty artystyczne dla różnych grup społecznych. W ramach warsztatów czy innej aktywności współpracuje także z ludźmi zajmującymi się szeroko pojętą kulturą, a w szczególności z badaczkami i artystkami feministycznymi.

Jest nie tylko doświadczonym nauczycielem akademickim, ale działa także jako edukatorka poprzez swoje akcje artystyczne i społeczne. Jej działania artystyczne przyczyniają się do przededefiniowania roli kobiet we współczesnym świecie.

Prace Małgorzaty Markiewicz znajdują się w kolekcjach prywatnych, instytucjach i galeriach, przede wszystkim tych, które promują sztukę aktualną. Jej twórczość znajduje oddźwięk nie tylko wśród odbiorców. Większości wystaw i pokazów artystki towarzyszą teksty kuratorskie, krytyczne, recenzje i publikacje w różnych mediach. Habilitantka jasno i interesująco określa swoją postawę artystyczną w wypowiedziach teoretycznych, które są istotnym składnikiem jej twórczości.

W dysertacji habilitacyjnej Małgorzata Markiewicz w sposób precyzyjny i zarazem szeroki prezentuje swoją twórczość i jej podstawy teoretyczne. Za główną cechę jej twórczości uważam aktualność poruszanych tematów oraz oryginalną i spójną koncepcję artystyczną.

Konkluzja.

Po wnikliwym zapoznaniu się z dostarczoną dokumentacją przewodu habilitacyjnego stwierdzam że, dr Małgorzata Markiewicz zaprezentowała oryginalną i wartościową pracę habilitacyjną. Starannie udokumentowane dokonania artystycznych, naukowych, dydaktycznych i organizacyjnych oraz znaczący wkład w rozwój reprezentowanej przez nią dyscypliny sztuki plastycznej i konserwacja dzieł sztuki spełniają wymagania w oparciu o ustawę z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85 z późn. zm.).